

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวกับการใช้ชุดการสอนกับการสอน ตามปกติ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์อภิมาน (meta – analysis) ตามวิธีของกลาส

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวกับการใช้ชุดการสอนกับการสอนตามปกติ โดยการใช้ วิธีการวิเคราะห์อภิมาน (meta – analysis) จากงานวิจัยระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก ของมหาวิทยาลัยรัฐทั้ง 15 แห่ง ที่ได้พิมพ์เผยแพร่ในระหว่างปี พ.ศ. 2535 – 2545 ซึ่งผู้วิจัย ดำเนินการวิจัยโดยศึกษางานวิจัยทั้งหมด 64 เรื่อง

สมมติฐานการวิจัย

ผลการเรียนด้วยชุดการสอนให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนตามปกติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล แยกผลการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติเบื้องต้น

ตอนที่ 2 การเสนอค่าขนาดอิทธิพล และการทดสอบนัยสำคัญของค่าเฉลี่ยของขนาด อิทธิพลด้วย t - test

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติเบื้องต้น

1. ข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัย

จากการศึกษางานวิจัยทั้งหมดจำนวน 64 เรื่อง ที่นำมาสังเคราะห์ในครั้งนี้ พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่ได้พิมพ์เผยแพร่ในปี พ.ศ. 2542 มีจำนวน 10 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 15.62 และที่ใกล้เดียวกันมากคือในปี พ.ศ. 2535 มีงานวิจัยจำนวน 9 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 14.06 ส่วนช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2536 – 2539 ในแต่ละปี พ.ศ. นั้นมีจำนวนงานวิจัยที่ใกล้เดียวกันคือ

6 – 8 เล่ม ตามลำดับ และจัดอยู่ในช่วงร้อยละ 9.37 - 12.50 ส่วนปี พ.ศ. 2545 มีการผลิตงานวิจัยอุตสาหกรรมที่สุดมีเพียง 1 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 1.56

สถาบันการศึกษาที่ได้ผลิตผลงานวิจัยอุตสาหกรรมนั้นพบว่า มหาวิทยาลัยขอนแก่นเป็นสถาบันที่ได้ผลิตงานวิจัยอุตสาหกรรมมากที่สุด จำนวนงานวิจัยมี 20 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 31.25 ลำดับรองลงมาคือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบร่วมกับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สถาบันที่ได้จำนวนที่เท่ากันนั่นก็คือสถาบันละ 11 เรื่อง คิดได้ร้อยละ 17.18 นอกจากนี้แล้ว จากการรวบรวมงานวิจัยยังพบว่ามีสถาบันที่ได้ผลิตผลงานวิจัยอุตสาหกรรมได้ในจำนวนที่เท่ากัน เช่นกัน ตามลำดับดังนี้ มหาวิทยาลัยบูรพา และมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบร่วมกับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สถาบันละ 5 เรื่อง คิดเป็นร้อยละได้ 7.81 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พบร่วมกับมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ สถาบันละ 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 4.68 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบร่วมกับมหาวิทยาลัยรามคำแหง 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.12 ทางด้านของสถาบันที่ผลิตงานวิจัยจำนวนน้อยที่สุดคือ 1 เรื่อง มีดังนี้ มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยสารคาม และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คิดเป็นร้อยละ 1.56

เมื่อพิจารณาในส่วนของสาขาวิชาที่ศึกษา งานวิจัยส่วนใหญ่ที่พบคือ สาขาวิชาการประดิษฐ์ศึกษา และสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน พบร่วมกับมหาวิจัยที่เท่ากันคือ สาขาวิชาละ 16 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 25 อันดับรองลงมาตามลำดับดังนี้ สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา พบร่วมกับมหาวิจัยจำนวน 11 เรื่อง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 17.18 สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มีงานวิจัยจำนวน 7 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 10.93

จากข้อมูลส่วนใหญ่พบว่า การวิจัยในลักษณะของการใช้ชุดการสอนเปรียบเทียบเทียบกับการสอนตามปกตินี้ สาขาวิชาที่ได้ทำการศึกษาทดลองส่วนมากคือ สาขาวิชาการประดิษฐ์ศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา และสาขาวิชาการมัธยมศึกษา

ในส่วนของสาขาวิชาอื่น ๆ พบร่วมกับมหาวิทยาลัยในปริมาณที่น้อย และมีจำนวนงานวิจัยในปริมาณที่เท่ากันมีตามลำดับดังนี้คือ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การศึกษา สาขาวิชาสังคมศึกษา สาขาวิชารัฐศาสตร์ และสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ พบร่วมกับมหาวิทยาลัยอย่างละ 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.12 ส่วนสาขาวิชาที่พบว่ามีการผลิตงานวิจัยน้อยที่สุดคือ สาขาวิชาชุดมศึกษา สาขาวิชาศึกษาอุตสาหกรรมเรียน สาขาวิชาไฟฟ้า สาขาวิชาคณิตศาสตร์ และสาขาวิชาธุรกิจศึกษา พบร่วมกับมหาวิจัยอย่างละ 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.56

ประเภทของงานวิจัยในการสังเคราะห์ครั้งนี้ ทั้งหมดพบว่าเป็นงานวิจัยในระดับปริญญาโท ไม่พบว่ามีงานวิจัยในระดับปริญญาเอก

2. ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีดำเนินการวิจัย

เมื่อพิจารณาในส่วนของระดับการศึกษาที่นำมาเป็นกลุ่มกรณีศึกษาของงานวิจัยต่าง ๆ ที่ได้นำมาสังเคราะห์ในครั้งนี้พบว่า มีตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับอุดมศึกษา และยังมีงานวิจัย 1 เรื่อง เป็นการทดลองในกลุ่มของพระภิกษุ สามเณร ระดับการศึกษาที่พบว่ามีการดำเนินการทดลองมากที่สุดคือ ระดับปัจจุบันศึกษา มีจำนวนงานวิจัยจำนวน 30 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 46.87 และลำดับรองลงมาคือ ในระดับมัธยมศึกษา มีงานวิจัยจำนวน 27 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 42.18

ทางด้านระดับการศึกษาอื่น ๆ พบร่วมกับน้ำหน้าที่น้อย ดังเช่น ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และ ระดับอุดมศึกษา พบร่วมกับน้ำหน้าที่น้อยที่สุดคือ ระดับอนุบาล ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และในกลุ่มพระภิกษุและสามเณร พบร่วมกับ 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.56

เมื่อพิจารณาตามกลุ่มนักวิชา โดยจำแนกออกเป็น 5 กลุ่มวิชาซึ่งประกอบไปด้วย กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ กลุ่มวิชาภาษาศาสตร์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย และกลุ่มการงานพื้นฐานอาชีพ ผลการวิเคราะห์พบว่า มีงานวิจัยในกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ มากที่สุดคือ จำนวน 36 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 56.25 อันดับสองคือ กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ พบร่วมกับน้ำหน้าที่น้อย 10 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 15.62 อันดับสามคือ กลุ่มวิชาภาษาศาสตร์ พบร่วมกับน้ำหน้าที่น้อย 8 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 12.50 ซึ่งทั้งสองกลุ่มนักวิชาที่มีจำนวนงานวิจัยที่ใกล้เคียงกัน เช่นเดียวกับกลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย และกลุ่มการงานพื้นฐานอาชีพ พบร่วมกับน้ำหน้าที่น้อย 5 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 7.81

ด้านประเภทของชุดการสอน ซึ่งได้จำแนกออกเป็น 3 ประเภทคือ ชุดการสอน ประกอบการบรรยาย ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน และชุดการสอนรายบุคคล ผลการวิเคราะห์ พบร่วมกับน้ำหน้าที่น้อย ชุดการสอนประเททประกอบการบรรยาย มีจำนวนงานวิจัยที่มากที่สุดคือ 37 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 57.81 รองลงมาเป็น ชุดการสอนประเททชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน พบร่วมกับน้ำหน้าที่น้อย 17 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 26.56 และชุดการสอนประเททรายบุคคลนั้นพบว่า มีจำนวนที่น้อยที่สุดคือมีเพียง 10 เรื่อง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 15.62 ผลปรากฏว่าในการดำเนินการทดลองวิจัยนั้นส่วนใหญ่จะดำเนินการทดลองกับชุดการสอนประกอบการบรรยายมากกว่า ชุดการสอนประเททอื่น ๆ

การตั้งสมมุติฐานในการวิจัยนี้ จำแนกออกเป็น 3 แบบคือการตั้งสมมุติฐานทางเดียว การตั้งสมมุติฐานสองทาง และไม่มีการตั้งสมมุติฐาน จากผลการวิเคราะห์พบว่าส่วนใหญ่เป็น งานวิจัยที่มีการตั้งสมมุติฐานทางเดียว มีจำนวน 54 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 84.37 รองลงมาคือ การตั้งสมมุติฐานสองทางพบเพียง 1 เรื่อง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 1.56 ส่วนงานวิจัยที่ไม่มีการตั้งสมมุติฐานเลยมีจำนวน 9 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 14.06

ด้านระยะเวลาการดำเนินการทดลองนั้น พบร่วมกับการทดลองมีระยะเวลาดำเนินการตั้งแต่ 3 คาบ ไปจนถึง 72 คาบ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้จำแนกออกเป็น 4 ช่วง ดังนี้ ช่วงแรกคือ มีระยะเวลาในการดำเนินการทดลองที่น้อยกว่า 10 คาบ ช่วงที่สองคือ ระยะเวลาระหว่าง 11 คาบถึง 30 คาบ ช่วงที่สามคือ ระหว่าง 31 คาบถึง 50 คาบ และช่วงที่สี่คือ ระยะเวลาที่มากกว่า 50 คาบ จากผลการวิเคราะห์พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการทดลองในช่วงระหว่าง 11 คาบถึง 30 คาบ หากที่สุดพบว่ามีงานวิจัยจำนวน 31 เรื่อง และคิดเป็นค่าร้อยละ 48.43 จากข้อมูลนี้แสดงให้เห็นได้ว่า ช่วงระยะเวลาดังกล่าวนี้ เป็นที่นิยมดำเนินการทดลองมาก ซึ่งแตกต่างจากระยะเวลาอื่น ๆ ค่อนข้างสูง ซึ่งถ้าเทียบกับ ในช่วงระยะเวลาอื่น ๆ ดังจะกล่าวตามลำดับดังต่อไปนี้ ช่วงเวลาระหว่าง 31 คาบถึง 50 เป็นอันดับรองลงมา พบร่วมกับงานวิจัยต่าง ๆ ที่ได้ดำเนินการทดลองในระยะเวลาจำนวน 12 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 18.75 ซึ่งมีค่าที่ใกล้เคียงกับช่วงเวลาการดำเนินการทดลองที่น้อยกว่า 10 คาบ ที่พบว่ามีจำนวนงานวิจัยจำนวน 11 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 17.18 และที่พบน้อยที่สุดนั้นก็คือช่วงระยะเวลาที่มากกว่า 50 คาบ พบร่วมกับจำนวนงานวิจัย 5 เรื่อง คิดเป็นร้อยละได้ 7.81 นอกจากนี้ยังพบว่าในงานวิจัยอีกจำนวน 5 เรื่อง ที่ไม่ได้ระบุระยะเวลาเข้าไว้ว่ามีการดำเนินการทดลองเท่าใด ซึ่งคิดเป็นร้อยละได้ 7.81

ด้านการสุมตัวอย่างของงานวิจัย พบร่วมกับ 4 ประเภทดังนี้ การสุ่มอย่างง่าย การสุ่มแบบเชิงพาณิชย์ การสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม และการสุ่มหลายชั้นตอน ผลการวิเคราะห์พบว่า การสุ่มตัวอย่างแบบการสุ่มอย่างง่ายเป็นวิธีที่มีผู้วิจัยเลือกใช้มากที่สุด มีจำนวน 42 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 65.62 และลำดับรองลงมาจะกล่าวตามลำดับดังนี้ คือ การใช้การสุ่มแบบเชิงพาณิชย์ พบร่วมกับงานวิจัยจำนวน 15 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 23.43 การสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม มีงานวิจัยจำนวน 7 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 10.93 และการใช้วิธีแบบการสุ่มหลายชั้นตอนพบน้อยที่สุด พบร่วมกับงานวิจัยจำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.56

รูปแบบการวิจัย ในการสำรวจความร่วบรวมงานวิจัยต่าง ๆ พบร่วมกับ 3 รูปแบบ ซึ่งประกอบด้วย รูปแบบ randomized control group pretest-posttest design พบร่วม

ในงานวิจัยเลือกใช้รูปแบบการวิจัยนี้มีจำนวนที่มากที่สุดคือ 50 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 78.12 รูปแบบการวิจัยที่พบอันดับรองลงมาคือ nonrandomized control group pretest-posttest design มีงานวิจัยที่เลือกใช้รูปแบบวิธีการนี้จำนวน 12 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 18.75 และที่น้อยที่สุดซึ่งนั้นก็คือรูปแบบการวิจัยแบบ randomized control group posttest only design พบร่วมกับงานวิจัยเลือกใช้รูปแบบการวิจัยแบบนี้เพียง 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.12

ส่วนค่าสถิติพื้นฐานในงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ในครั้งนี้ จากผลการวิเคราะห์พบว่า ในงานวิจัยต่าง ๆ มีการวิเคราะห์ด้วยค่าร้อยละ จำนวน 6 เรื่อง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 9.37 ใช้วิธีวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย จำนวน 64 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบร่วมกับงานวิจัยจำนวน 53 คิดเป็นร้อยละได้ 82.81 และค่าความแปรปรวน มีงานวิจัยที่นำค่าความแปรปรวนมาใช้ในการวิเคราะห์จำนวน 20 เรื่อง คิดเป็นร้อยละได้ 31.25

จากการสำรวจพบว่าข้อมูลของงานวิจัย พบร่วมกับที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน มีด้วยกัน 3 วิธีคือ การใช้ T-test, ANOVA, และ Z-test และจากการวิเคราะห์พบว่างานวิจัย ส่วนใหญ่ที่พบเป็นการใช้ T-test จำนวน 54 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 71.31 ANCOVA มีจำนวน 12 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 18.75 วิธีการ ANOVA มีงานวิจัยจำนวน 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 9.37 และการทดสอบสมมุติฐานด้วย Z-test มีเพียง 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.56

ตอนที่ 2 การเสนอค่าขนาดอิทธิพลจำแนกตามตัวแปรต้น และการทดสอบนัยสำคัญของค่าเฉลี่ยของขนาดอิทธิพลด้วย t - test

1. การเปรียบเทียบประสิทธิภาพผลการใช้ชุดการสอนกับการสอนตามปกติ ตัวแปรตามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ค่าขนาดอิทธิพล ซึ่งค่าขนาดอิทธิพลที่คำนวนได้ จากตัวแปรหั้งหมด 64 ค่า พบร่วมกับมีค่าขนาดอิทธิพลเฉลี่ยเท่ากับ 1.400 หมายถึง ค่าคะแนนเฉลี่ย ของผู้เรียนกลุ่มทดลองที่สอนด้วยชุดการสอน สูงกว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนกลุ่มควบคุมที่สอนตามปกติ เป็น 1.400 เท่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานกลุ่มควบคุมที่สอนตามปกติ

จากค่าขนาดอิทธิพลเฉลี่ยทั้ง 64 ค่า ทดสอบนัยสำคัญของค่าเฉลี่ยของขนาดอิทธิพล ด้วย t – test พบร่วมกับผลการใช้ชุดการสอนให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ดังที่แสดงไว้ในตารางที่ 3)

2. ค่าขนาดอิทธิพล และการทดสอบนัยสำคัญของค่าเฉลี่ยของขนาดอิทธิพล ด้วย t - test จำแนกตามระดับการการศึกษา

งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ในครั้งนี้ เมื่อแยกพิจารณาตามตัวแปรต้นคือ ระดับการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยจำแนกออกเป็น 3 ระดับคือ ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา จากผลการวิเคราะห์ค่าขนาดอิทธิพลของงานวิจัยโดยจำแนกตามระดับการศึกษา มีดังนี้

2.1 ค่าขนาดอิทธิพลจำแนกตามระดับการศึกษา ในระดับประถมศึกษา มีงานวิจัย จำนวน 30 เรื่อง (ร้อยละ 46.87) ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า มีค่าขนาดอิทธิพลอยู่ระหว่าง 0.358 – 3.942 และค่าขนาดอิทธิพลเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 1.494 นั้นแสดงว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของ ผู้เรียนในกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยชุดการสอน สูงกว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนในกลุ่มควบคุม ที่สอนตามปกติเป็น 1.494 เท่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มควบคุมที่สอนตามปกติ สรุปได้ว่า การเรียนการสอนด้วยชุดการสอนในระดับประถมศึกษา มีประสิทธิภาพสูงกว่า การสอนตามปกติ

2.2 ค่าขนาดอิทธิพลจำแนกตามระดับการศึกษา ในระดับมัธยมศึกษา มีงานวิจัย จำนวน 27 เรื่อง (ร้อยละ 42.18) ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า มีค่าขนาดอิทธิพลอยู่ระหว่าง -0.503 – 3.606 และค่าขนาดอิทธิพลเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 1.294 แสดงว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียน ในกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยชุดการสอน สูงกว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนในกลุ่มควบคุมที่สอน ตามปกติเป็น 1.294 เท่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มควบคุมที่สอนตามปกติ สรุปได้ว่า การเรียนการสอนด้วยชุดการสอนในระดับมัธยมศึกษา มีประสิทธิภาพสูงกว่าการสอนตามปกติ

2.3 ค่าขนาดอิทธิพลจำแนกตามระดับการศึกษา ในระดับอุดมศึกษา มีงานวิจัย จำนวน 2 เรื่อง (ร้อยละ 3.12) ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า มีค่าขนาดอิทธิพลเท่ากับ 1.811 และ 2.820 และค่าขนาดอิทธิพลเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 2.315 ซึ่งแสดงว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของ ผู้เรียนในกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยชุดการสอน สูงกว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนในกลุ่มควบคุม ที่สอนตามปกติเป็น 2.315 เท่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มควบคุมที่สอนตามปกติ สรุปได้ว่า การเรียนการสอนด้วยชุดการสอนในระดับอุดมศึกษา มีประสิทธิภาพสูงกว่าการสอน ตามปกติ

2.4 ผลการทดสอบนัยสำคัญของค่าเฉลี่ยของขนาดอิทธิพลด้วย t – test จำแนก ตามระดับการศึกษา

พบว่าผลการใช้ชุดการสอนให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนตามปกติอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ในระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา ส่วนในระดับอุดมศึกษา พบว่าผลการใช้ชุดการสอนให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

3. ค่าขนาดอิทธิพล และการทดสอบนัยสำคัญของค่าเฉลี่ยของขนาดอิทธิพล ด้วย t – test จำแนกตามกลุ่มวิชา

งานวิจัยในการสังเคราะห์นี้ เมื่อแยกพิจารณาตามตัวแปรในกลุ่มวิชาต่าง ๆ ผู้วิจัย จำแนกออกเป็น 5 กลุ่มวิชาดังต่อไปนี้ วิชาคณิตศาสตร์ วิชาภาษาศาสตร์ วิชาภาษาศาสตร์ วิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย และกลุ่มภาระงานพื้นฐานอาชีพ

3.1 ค่าขนาดอิทธิพลจำแนกตามกลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ พบว่ามีงานวิจัยจำนวน 10 เรื่อง (ร้อยละ 15.62) ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า มีค่าขนาดอิทธิพลอยู่ระหว่าง $-0.503 - 1.464$ และค่าขนาดอิทธิพลเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 0.635 แสดงว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนในกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยชุดการสอน สูงกว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนในกลุ่มควบคุมที่สอนตามปกติเป็น 0.635 เท่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มควบคุมที่สอนตามปกติ สรุปได้ว่า การเรียนการสอนในกลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ด้วยชุดการสอนนี้ มีประสิทธิภาพสูงกว่าการสอนตามปกติ

3.2 ค่าขนาดอิทธิพลจำแนกตามกลุ่มวิชาภาษาศาสตร์ พบว่ามีงานวิจัยจำนวน 36 เรื่อง (ร้อยละ 56.25) ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า มีค่าขนาดอิทธิพลอยู่ระหว่าง $0.110 - 3.942$ และมีค่าขนาดอิทธิพลเฉลี่ยเท่ากับ 1.482 แสดงว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนในกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยชุดการสอน สูงกว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนในกลุ่มควบคุมที่สอนตามปกติเป็น 1.482 เท่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มควบคุมที่สอนตามปกติ สรุปได้ว่า การเรียนการสอนในกลุ่มวิชาภาษาศาสตร์ด้วยชุดการสอน มีประสิทธิภาพสูงกว่าการสอนตามปกติ

3.3 ค่าขนาดอิทธิพลจำแนกตามกลุ่มวิชาภาษาศาสตร์ พบว่ามีงานวิจัยทั้งหมดจำนวน 8 เรื่อง (ร้อยละ 12.50) ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า มีค่าขนาดอิทธิพลอยู่ระหว่าง $0.193 - 2.722$ และมีค่าขนาดอิทธิพลเฉลี่ยเท่ากับ 1.486 นั้นแสดงว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนในกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยชุดการสอน สูงกว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนในกลุ่มควบคุมที่สอนตามปกติเป็น 1.486 เท่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มควบคุมที่สอนตามปกติ สามารถสรุปได้ว่า การเรียนการสอนในกลุ่มวิชาภาษาศาสตร์ด้วยชุดการสอน มีประสิทธิภาพสูงกว่าการสอนตามปกติ

3.4 ค่าขนาดอิทธิพลจำแนกตามกลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย พบว่ามีงานวิจัยทั้งหมดจำนวน 5 เรื่อง (ร้อยละ 7.81) ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า มีค่าขนาดอิทธิพลอยู่ระหว่าง $0.969 - 2.872$ และมีค่าขนาดอิทธิพลเฉลี่ยเท่ากับ 1.938 นั้นแสดงว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนในกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยชุดการสอน สูงกว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนในกลุ่มควบคุมที่สอนตามปกติเป็น 1.938 เท่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มควบคุมที่สอนตามปกติ สรุปได้ว่า การเรียนการสอนในกลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัยด้วยชุดการสอน มีประสิทธิภาพสูงกว่าการสอนตามปกติ

3.5 ค่าขนาดอิทธิพลจำแนกตามกลุ่มวิชาการงานพื้นฐานอาชีพ พบว่ามีงานวิจัยทั้งหมดจำนวน 5 เรื่อง (ร้อยละ 7.81) ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า มีค่าขนาดอิทธิพลอยู่ระหว่าง $0.345 - 2.820$ และมีค่าขนาดอิทธิพลเฉลี่ยเท่ากับ 1.663 นั้นแสดงว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของ

ผู้เรียนในกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยชุดการสอน สูงกว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนในกลุ่มควบคุม ที่สอนตามปกติเป็น 1.663 เท่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มควบคุมที่สอนตามปกติ สามารถสรุปได้ว่า การเรียนการสอนในกลุ่มวิชาการงานพื้นฐานอาชีพด้วยชุดการสอน มีประสิทธิภาพสูงกว่าการสอนตามปกติ

3.6 ผลการทดสอบนัยสำคัญของค่าเฉลี่ยของขนาดอิทธิพลด้วย t – test จำแนก ตามกลุ่มวิชา

ผลการวิจัยพบว่า ผลการใช้ชุดการสอนทั้ง 5 กลุ่มวิชาดังกล่าวซึ่งประกอบไปด้วย กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ กลุ่มวิชาภาษาศาสตร์ กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะ นิสัย และกลุ่มการงานพื้นฐานอาชีพ ให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนตามปกติ อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ค่าขนาดอิทธิพล และการทดสอบนัยสำคัญของค่าเฉลี่ยของขนาดอิทธิพล ด้วย t – test จำแนกตามประเภทของชุดการสอน

งานวิจัยในการสังเคราะห์นี้ เมื่อแยกพิจารณาตามตัวแปรประเภทของชุดการสอน ซึ่งผู้วิจัยจำแนกออกเป็น 3 ประเภทดังต่อไปนี้ ชุดการสอนประกอบการบรรยาย ชุดการสอน แบบศูนย์การเรียน และชุดการสอนแบบรายบุคคล

4.1 ค่าขนาดอิทธิพลจำแนกตามชุดการสอนประกอบการบรรยาย เมื่อแยกพิจารณา ตามชุดการสอนประเภทประกอบการบรรยายทั้งหมดมีจำนวน 37 เรื่อง (57.81) ผลการวิเคราะห์ ปรากฏว่า มีค่าขนาดอิทธิพลอยู่ระหว่าง -0.009 – 3.942 และมีค่าขนาดอิทธิพลเฉลี่ยเป็น 1.557 นั้นแสดงว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนในกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยชุดการสอนประเภทประกอบ การบรรยาย สูงกว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนในกลุ่มควบคุมที่สอนตามปกติเป็น 1.557 เท่า ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มควบคุมที่สอนตามปกติ สรุปได้ว่า การเรียนการสอนด้วย ชุดการสอนประเภทประกอบการบรรยาย มีประสิทธิภาพสูงกว่าการสอนตามปกติ

4.2 ค่าขนาดอิทธิพลจำแนกตามชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน พบร่วมกันวิจัย จำนวน 17 เรื่อง (26.56) ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า มีค่าขนาดอิทธิพลอยู่ระหว่าง 0.110 – 3.606 และมีค่าขนาดอิทธิพลเฉลี่ยเป็น 1.384 นั้นแสดงว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนใน กลุ่มทดลองที่เรียนด้วยชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน สูงกว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนใน กลุ่มควบคุมที่สอนตามปกติเป็น 1.384 เท่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มควบคุมที่สอน ตามปกติ สรุปได้ว่า การเรียนการสอนด้วยชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน มีประสิทธิภาพสูง การสอนตามปกติ

4.3 ค่าขนาดอิทธิพลจำแนกตามชุดการสอนแบบรายบุคคล พบร่วมงานวิจัยจำนวน 10 เรื่อง (15.62) ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า มีค่าขนาดอิทธิพลอยู่ระหว่าง -0.503 – 1.811 และมีค่าขนาดอิทธิพลเฉลี่ยเป็น 0.848 นั้นแสดงว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนในกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยชุดการสอนแบบรายบุคคล สูงกว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนในกลุ่มควบคุมที่สอนตามปกติเป็น 0.848 เท่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มควบคุมที่สอนตามปกติ สรุปได้ว่า การเรียนการสอนด้วยชุดการสอนแบบรายบุคคล มีประสิทธิภาพสูงกว่าการสอนตามปกติ

4.4 ผลการทดสอบนัยสำคัญของค่าเฉลี่ยของขนาดอิทธิพลด้วย t – test จำแนกตามประเภทของชุดการสอน

ผลการวิจัยพบว่า ผลการใช้ชุดการสอนทั้ง 3 ประเภทซึ่งประกอบไปด้วย ชุดการสอนประกอบการบรรยาย ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน และชุดการสอนรายบุคคล ให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การอภิปรายผล

การอภิปรายผลผู้วิจัยได้แยกออกเป็น 4 ประเด็น ดังนี้

1. ผลการใช้ชุดการสอนกับการสอนตามปกติ

ตัวแปรตามที่ใช้ในการวิจัยครั้นนี้คือ ค่าขนาดอิทธิพล ที่คำนวณได้จากการตัวแปรต้นทั้งหมด 64 ค่า พบร่วมมีค่าขนาดอิทธิพลเฉลี่ยเท่ากับ 1.400 แสดงว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนในกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยชุดการสอน สูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนในกลุ่มควบคุมที่เรียนตามปกติ เป็น 1.400 เท่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มควบคุม จากค่าขนาดอิทธิพลเฉลี่ยทั้ง 64 ค่า นำมาทดสอบนัยสำคัญของค่าเฉลี่ยของขนาดอิทธิพลด้วย t – test พบร่วมผลการใช้ชุดการสอนให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงไว้ในตารางที่ 3) ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริยุภา พูลสุวรรณ ที่ได้ศึกษาประสิทธิภาพของสื่อการสอน โดยวิธีการวิเคราะห์อภิมาน ผลการวิจัยพบว่า การสอนโดยใช้สื่อการสอนมีประสิทธิภาพสูงกว่าการสอนตามปกติ (ศิริยุภา พูลสุวรรณ, 2530, หน้า 104) ทั้งนี้น่าจะเกิดจากการใช้ชุดการสอนในการเรียนการสอน มีส่วนช่วยในการกระตุ้นและสร้างความสนใจในสื่อการสอนนั้นอันส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ไม่ทำให้เบื่อหน่ายการเรียน ช่วยสร้างเสริมลักษณะที่ดีในการศึกษา และช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ (นัศรา นิตยา, 2545, หน้า 93) นวัตกรรมที่นำมาใช้ในการ

พัฒนาการเรียนการสอนเพบว่าสามารถช่วยยกระดับสัมฤทธิ์ผลด้านได้ด้านหนึ่งให้สูงกว่าวิธีสอน และเทคนิคการสอนแบบเดิม ส่วนใหญ่การสอนที่ใช้นวัตกรรมทางการเรียนการสอนทำให้นักเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนปกติ ทั้งนี้ เพราะวิธีสอนและเทคนิคที่นำมาใช้นั้นเป็น ลิ่งใหม่ที่แตกต่างจากการสอนปกติ ผู้เรียนจะให้ความสนใจและกระตือรือร้นที่จะเรียน จึงส่งผล ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน (พันธุ์นีร์ วิหคโต, 2538, หน้า 67)

2. ผลการใช้ชุดการสอนกับการสอนปกติ จำแนกตามระดับการศึกษา

ผู้วิจัยจำแนกการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ระดับการศึกษาคือ ระดับปฐมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา โดยการวิเคราะห์จากค่าขนาดอิทธิพลเฉลี่ยปراภรภว่า ผลการใช้ชุดการสอนในระดับปฐมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษาต่างกันหรือไม่ การสอน ตามปกติ และเมื่อทดสอบนัยสำคัญของค่าเฉลี่ยของขนาดอิทธิพลด้วย t -test ผลปรากฏว่า ผลการใช้ชุดการสอนให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ .05 ในระดับปฐมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา ซึ่งผลการวิจัยครั้นนี้สอดคล้องกับงานวิจัย ของ ศิริรัตน์ สุติราภรณ์ (2533, หน้า 74) กล่าวว่า วิธีสอนโดยใช้ชุดการสอนให้ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนวิชาสังคมศึกษาได้ดีกว่าวิธีสอนปกติ ทั้งในระดับปฐมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กรณวิชาการ (2535, หน้า 93) ที่ได้วิเคราะห์รูปแบบนวัตกรรมการเรียน การสอนที่มีประสิทธิภาพระดับมัธยม พ布ว่า "การสอนซ้อมเสริมโดยใช้ชุดการสอนให้ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนสูงกว่าการสอนโดยไม่ใช้ชุดการสอน"

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้เรียนในระดับปฐมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา เป็นวัยที่ ปฏิวัติความคิดด้วยรูปธรรม (concrete operational stage) ซึ่งเรียนได้ดีโดยใช้ของจริง ที่เป็น รูปธรรมช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจได้ดี ใน การเรียนรู้ของผู้เรียนด้วย (ชนันทร์ เขตตลาด, 2542, หน้า 81-82 ข้างลึ่งใน วนิดา อันวิเศษ, 2545, หน้า 84) ทั้งนี้อาจจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของผู้เรียนในระดับปฐมศึกษา และระดับมัธยมศึกษาสูงขึ้นกว่าการสอนตามปกติ ส่วนใน ระดับอุดมศึกษาพบว่า ผลการใช้ชุดการสอนให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกับการสอน ตามปกติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผลจากการเก็บรวบรวมข้อมูลงานวิจัยในระดับอุดมศึกษาที่ได้ นำมาสังเคราะห์ในครั้นนี้มีจำนวนเพียงแค่ 2 เล่ม

3. ผลการใช้ชุดการสอนกับการสอนปกติ จำแนกตามกลุ่มวิชา

ผู้วิจัยได้จำแนกกลุ่มวิชาออกเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้ วิชาวิชาคณิตศาสตร์ วิชาเคมี วิชาภาษาไทย วิชาภาษาศาสตร์ วิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย และกลุ่มการงานพื้นฐานอาชีพ โดยการวิเคราะห์ จากค่าขนาดอิทธิพลเฉลี่ยผลปراภรภว่า การเรียนการสอนด้วยชุดการสอนในกลุ่มวิชาคณิตศาสตร์

วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาภาษาศาสตร์ วิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย และกลุ่มกิจกรรมพื้นฐานอาชีพ ดีกว่าการสอนตามปกติ แล้วทดสอบนัยสำคัญของค่าเฉลี่ยของขนาดอิทธิพลด้วย t – test ผลปรากฏว่า ผลการใช้ชุดการสอนทั้ง 5 กลุ่มวิชาดังกล่าวให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า การสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดลฤทธิ์ จันทร์กุญชร (2540, บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการสังเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และ คณิตศาสตร์ ระหว่างการสอนด้วยสื่อประสมกับการสอนปกติ พ布ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา วิทยาศาสตร์และวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนทั้งระดับปฐมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาที่เรียน ด้วยสื่อประสมสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอนปกติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรมวิชาการ (2535, หน้า 103-104) กล่าวไว้ว่า ชุดการสอน จัดเป็นวัตถุกรรมการเรียนการสอนประเภทอีก ประเภทหนึ่งที่นักเรียนเรียนด้วยตนเองซึ่งผลการวิจัยได้จำแนกตามรายวิชา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ และสังคมศึกษา พบร่วมชุดการสอนมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงกว่าการสอนตามปกติ

การสอนแต่ละวิชา เนื้อหาอยู่ในมีความซับซ้อน ยากง่ายแตกต่างกันไป การนำชุดการสอน มาใช้อาจทำให่ง่ายสำหรับผู้สอนในการอธิบาย หรือสื่อความหมายเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจมากขึ้น ดังนั้น จะเห็นได้ว่า ชุดการสอนจัดเป็นสื่อการเรียนการสอนที่เป็นตัวกลางในกระบวนการเรียนการสอนเพื่อ ใช้เป็นเครื่องมือ หรือช่องทางในการถ่ายทอดความรู้ของผู้สอนถึงผู้เรียน ดังที่ ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2526, หน้า ก) กล่าวไว้ว่า สื่อการสอนมีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อการจัดการศึกษาทุกระดับ สื่อการสอนจะเป็นตัวกำหนดคุณภาพอย่างหนึ่งของการศึกษาที่ขาดไม่ได้ ดังนั้นแล้ว การที่จะทำ ให้บทเรียนง่ายแก่ความเข้าใจนั้นต้องอาศัยสื่อการสอนเข้าประกอบด้วย (ยันยาธ์, 2501, หน้า 19 อ้างถึงใน ยงยุทธ ประทุมยศ, 2539, บทนำ)

4. ผลการใช้ชุดการสอนกับการสอนปกติ จำแนกตามประเภทของชุดการสอน

ประเภทของชุดการสอนจำแนกออกเป็น 3 ประเภทดังนี้ ชุดการสอนประกอบการ บรรยาย ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน และชุดการสอนรายบุคคล โดยการวิเคราะห์จากค่า ขนาดอิทธิพลเฉลี่ยผลปรากฏว่า การเรียนการสอนด้วยชุดการสอนประเภทประกอบการบรรยาย ชุดการสอนประเภทแบบศูนย์การเรียน และชุดการสอนรายบุคคล ดีกว่าการสอนตามปกติ แล้วทดสอบนัยสำคัญของค่าเฉลี่ยของขนาดอิทธิพลด้วย t – test ผลปรากฏว่า ผลการใช้ ชุดการสอนทั้ง 3 ประเภทให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ดังงานวิจัยของ วนิดา อัคราช (2536, หน้า 34) กล่าวไว้ว่า ชุดการสอน ที่มีประสิทธิภาพไม่ใช่จะเป็น ชุดการสอนรายบุคคล ชุดการสอนประกอบการบรรยาย และ

ชุดการสอนสำหรับกลุ่มกิจกรรมที่ใช้ในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียน ให้ผลลัพธ์ที่ทางการเรียนที่เกิดจากการเรียนการสอนที่ใช้ชุดการสอนสูงกว่า ผลลัพธ์ที่เกิดจากการสอนปกติ

เอดเวอร์ด ที่ได้ทำการทดลองเปรียบเทียบระหว่างการสอนโดยใช้ชุดการเรียนด้วยตนเอง และการรับคำแนะนำจากผู้นิเทศ กับการใช้ชุดการเรียนด้วยตนเอง แต่ไม่มีผู้นิเทศ ผลการทดลองพบว่า ทั้งสองกลุ่มมีผลการเรียนแตกต่างกัน และได้ให้ข้อเสนอไว้ว่า การให้คำแนะนำไม่มีความจำเป็น ถ้าหากชุดการเรียนด้วยตนเองได้รับการปรับปรุงตามกระบวนการสร้างที่ถูกต้อง (เอดเวอร์ด, 1975, p. 219 อ้างถึงใน เปรื่อง ฤมุท, 2519, หน้า 77)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้นนี้

1.1 จากการวิจัยนี้พบว่า การเรียนการสอนด้วยชุดการสอนในระดับการศึกษา กลุ่มวิชา และประเภทของชุดการสอน มีประสิทธิภาพต่อการเรียนทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีกว่าการสอนตามปกติ ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่า ควรมีการนำผลการวิจัยมาช่วยในการส่งเสริมการสร้าง และพัฒนาชุดการสอนให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนมากขึ้น หรือมีการวิจัยเพิ่มขึ้นอย่างสม่ำเสมอ ให้ทันกับความเป็นปัจจุบันของหลักสูตร หรือรูปแบบการสอนในแบบใหม่ ๆ เพื่อจะได้ชุดการสอน ที่มีคุณภาพอันจะส่งผลดีและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน และเพื่อเพิ่มปริมาณการวิจัยที่มีคุณภาพให้มากกว่าเดิม

ถึงแม้ว่าในปัจจุบันนี้ ชุดการสอนจะมีบทบาทน้อยลงเมื่อเทียบกับสื่อการเรียนการสอน อีกทั้ง แต่ว่าชุดการสอนก็ไม่ได้มีข้อจำกัดในเรื่องของเวลา สถานที่ และอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียน เช่น การเรียนด้วยชุดการสอนสามารถเรียนที่ไหนก็ได้ และถึงแม้จะไม่มีคอมพิวเตอร์ผู้เรียนก็สามารถเรียนได้ เป็นต้น

1.2 จากข้อค้นพบในงานวิจัยนี้ พบร่วมกับงานวิจัยส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยในระดับ ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา แต่งานวิจัยในระดับการศึกษาอื่น ๆ พบร่วมกับงานวิจัยในระดับมัธยมศึกษา เช่น ระดับปฐมวัย ระดับอุดมศึกษา อาชีวศึกษา และกลุ่มพระภิกษุ สามเณร ค่าขนาดอิทธิพลที่คำนวณได้มีค่าที่เป็นวงเงินกัน นั่นหมายถึงว่า การเรียนด้วย ชุดการสอนให้ผลการเรียนสูงกว่าการสอนตามปกติ ดังนั้นควรมีการส่งเสริมให้มีการทำวิจัยให้กระจายครอบคลุมในทุกระดับการศึกษา ทุกกลุ่มวิชา เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพทางการศึกษา ได้ครอบคลุม

1.3 ความมีการส่งเสริมทางด้านของบประมาณในการผลิตชุดการสอน เพื่อที่จะได้ นำชุดการสอนมาใช้พัฒนากระบวนการเรียนการสอนในทุกรอบตัวการศึกษา และในสาขาวิชา ต่าง ๆ ได้อย่างมีคุณภาพมากกว่าเดิมและมีความเป็นปัจจุบัน เพราะจากการวิจัยยังพบว่า ชุดการสอนนี้ยังมีความจำเป็นซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา

1.4 การนำชุดการสอนมาใช้ประกอบการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด ผู้สอนควรเป็นผู้ให้คำแนะนำและต้องคำนึงถึงกลุ่มผู้เรียน กลุ่มวิชาหรือเนื้อหา และประเภทของ ชุดการสอน รวมทั้งปัจจัยอื่น ๆ ประกอบ เพื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียน เนื้อหาวิชา เป็นต้น เพวะว่าชุดการสอนเป็นเพียงสื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่งเท่านั้น ที่เป็นผู้ช่วยของผู้สอนไม่ได้ หมายถึงการมาแทนที่ผู้สอน การเรียนการสอนจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น ถ้ามีการนำสื่อมา ประกอบกับวิธีการสอนของผู้สอน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ความมีการศึกษางานวิจัยในแขนงอื่น ๆ ซึ่งยังมีงานวิจัยอีกหลากหลายสาขาวิชา ที่ต้องการการดันพับข้อสรุปใหม่ ๆ ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่าจะมีการนำงานวิจัยแขนงอื่น ๆ มา ดำเนินการสังเคราะห์ เพื่อให้ได้ข้อสรุปองค์ความรู้ใหม่ในงานวิจัยนั้น ๆ ถือได้ว่าเป็นการแตกแขนง ขององค์ความรู้ใหม่ให้เกิดขึ้นในวงการการวิจัยของประเทศไทย

2.2 งานวิจัยที่ไม่สามารถคำนวนค่าขนาดอิทธิพลได้ สามารถนำมาทำการศึกษา วิจัยด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) ได้ในงานวิจัยครั้งต่อไป หากมีการ สังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวกับการใช้ชุดการสอนด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา อาจจะมีข้อค้นพบ ใหม่ ๆ ที่ให้ผลแตกต่างออกไปเกิดขึ้นก็เป็นได้ และความมีการใช้เทคนิคการวิเคราะห์ของบุคคล ท่านอื่น

2.3 การสังเคราะห์งานวิจัยได้มีการพัฒนาวิธีการมากขึ้นเป็นลำดับ โปรแกรม โมเดลลิสเรล (LISREL) ก็เป็นอีกเทคนิคที่สามารถนำมาเป็นตัวช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อกำกับการสังเคราะห์งานวิจัย เป็นการช่วยให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องมากขึ้น